

Krigsministeren: Flere ærede Landsstingsmænd have yttret Tvivl om, hvorvidt den Naade, hvorpaa Regjeringen har forbeholdt Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes Udgifterne til Forbundscontingentet senere skulle betales eller erstattes, var den rette. Regjeringen har meent, at man maatte vente med Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, indtil der var et Organ tilstede, som var berettiget og forpligtet til at afgjøre Spørgsmaalet; og den har fremdeles troet, at de Udtryk, der ere valgte for at betegne denne dens Mening, ere saa tydelige, at de ikke kunne misforstaaes. Der er bleven anført en anden Naade at afsætte dette Forbehold paa; men jeg troer, at, naar man havde valgt denne, saa havde Regjeringen afgjort Spørgsmaalet for sit Vedkommende, og det er netop det, som den har formeent ikke at burde gjøre. — Naar den sidste ærede Taler har henvendt Opmærksomheden paa Nødvendigheden af Befæstningen og Istandsættelsen af flere Fæstninger her i Landet, saa deler jeg i det Bæstentlige ganske hans Anskuelse om Bigtigheden og Nødvendigheden heraf; og det forekommer mig ogsaa at fremgaae af, hvad der i den aller sidste Tid er skeet, at der hertil er taget tilbørlig Hensyn, idet dette Spørgsmaal er bleven afgivet til erkjendt dygtige Militaires Bedømmelse; men at foretage Noget, førend Spørgsmaalet er tilstrækkelig undersøgt, og før Planen til Udførelsen foreligger, har Ministeriet ikke anseet rigtigt.

Kirck: Jeg har hørt af den Visdom, hvormed den ærede 6te Landsstingsmand for 9de Kreds (Knuth) har opvartet, ligesom ogsaa det Angreb, han har stillet personlig imod mig med Hensyn til de Uttringer, jeg tillod mig at ansøre betræffende det Holsteen-Lauenborgske Contingent. Jeg skal ikke gjøre mig skyldig i Mangel paa parlamentarisk Takt, men blot tillade mig at svare, at Enhver kan have sin Mening forbeholdt sig selv uden at behøve at modtage nogen som helst Belæring af nogen af de andre Herrer Landsstingsmænd. Naar jeg tillader mig at yttre en Mening, saa er den udsprungen af min Overbeviisning, og jeg forsægter den, saalænge jeg aarfer; men den er ikke udsprungen for enten at gives

til Britis for enkelte vittige Medlemmer eller for blive nedsat under det Værd, den maatte have eller ikke have. Hvad angaaer min Uttring, da har jeg overveiet, hvorvidt jeg kunde eller burde gaae ind paa at stemme saavel for disse to Punkter, som for et, der senere vil fremkomme; men jeg er kommen til den Erkjendelse, at det er umuligt for mig, som gaaer ligefrem den rette Vej, at stemme derfor. Det gjør nu i og for sig Intet til Sagen, om et enkelt Medlem træder op paa denne Naade, og jeg troer, at den adle Greve ikke behøvede at anraabe Thinget om ved dets Indstigt og Forstand at staae ham bi. Jeg tager det ikke saa let; naar jeg mener Nei, saa siger jeg Nei, og naar jeg mener Ja, saa siger jeg Ja og lader mig, som sagt, ikke rokke, om enten den Ene eller den Anden søger paa den ene eller anden Naade at bringe mig dertil. Det maa staae klart for Alle og Enhver, at denne Sag vedkommer aldeles ikke Danmark. Det er en Forpligtelse, som paa hviler Holsteen og Lauenborg i Henshold til det bestaaende Forhold til det tydske Forbund, at de skulde sende et vist Contingent i Krigs tilfælde, og Intet er da rimeligere, end at man holder slige Udgifter affondrede fra de andre fælles Udgifter. Det er og bliver en særlig Udgift, det kan ikke benægtes, og Enhver, der har læst det Document, hvorefter Lauenborg i 1814 blev os overdraget, vil ogsaa kjende Indholdet deraf, og at Forholdet først blev forrykket, efter at vi havde faaet det til Bytte for svensk Pommern, at det først nemlig blev overdraget os frant og frit uden at staae i Forbindelse med det tydske Forbund, men at der atter et halvt Aar efter blev oprettet et nyt Document, hvorefter det hed sig: „Dog skal Lauenborg som tidligere henhøre under det tydske Forbund“. Naar der altsaa stilles en saadan Fordring til disse to Hertugdømmer, som udgjøre en Deel af hele Monarchiet, da veed jeg tilforlædelig ikke, hvorfor det strax skal stilles saaledes, at det er Udgifter, der skulle tages af den fælles Kasse, om de end kun forlods tages tillaans deraf. Jeg veed ikke, hvorfor ikke strax Regjeringen uforbeholdent kunde yttre: det er saa, det tydske Forbund skal have et Contingent i